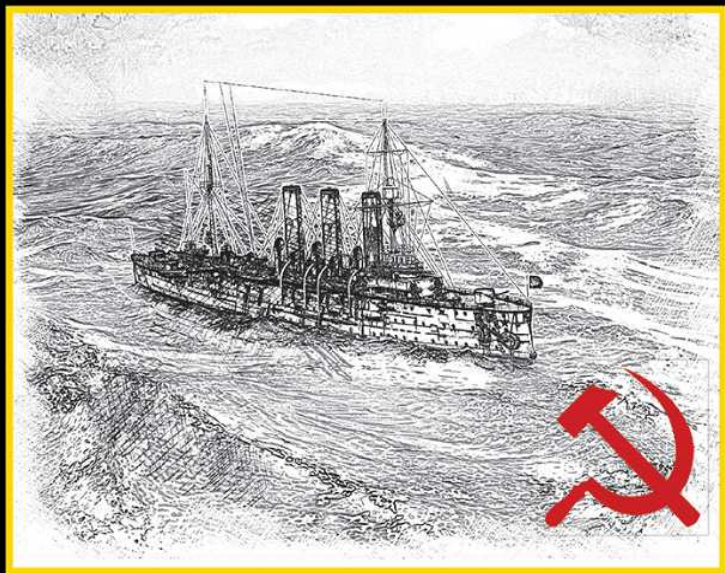

TOTALITNÍ ANEKDOTY

Ondřej Šebesta

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

TOTALITNÍ ANEKDOTY

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

Ondřej Šebesta

TOTALITNÍ ANEKDOTY

NAKLADATELSTVÍ EPOCHA

Copyright © Ondřej Šebesta, 2017

Illustrations © Žaneta Kortusová, 2017

Cover and Layout © Josef Kroupa, 2017

Czech Edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2017

ISBN 978-80-7557-093-2 (print)

ISBN 978-80-7557-488-6 (ePub)

ISBN 978-80-7557-489-3 (mobi)

ISBN 978-80-7557-490-9 (pdf)

Ty tam jsou doby, kdy v hospodě U Kalicha sedával tajný Brettschneider a na manžetu své košile si znamenal protistátní řeči hostů. Ani na zdech restaurací nevisí už dvojjazyčný nápis, že politické hovory jsou zakázány, ale nemyslete si, že „nepřítel nenaslouchá“, jen ho nahradil Velký bratr politické korektnosti a výkonné počítače kde-si vyhodnocují obsah našich mailů a telefonních hovorů. A to mluvím jen o tom, co se děje v tzv. vyspělém světě! Stále jsou země (ani ne moc daleko od nás), kde by nás mohl nevhodný vtípek poslat na léta do žaláře či dokonce na šibenici. Pojdme se tedy společně zasmát – dokud můžeme – vtipům z doby tzv. reálného socialismu, aniž by nás čekala ona proslulá „Zlatá mříž“! V žádném případě nechceme vyvolávat jakoukoli nostalgii, jsme rádi, že už je to pryč, jen bychom si rádi připomněli to, co nám umožňovalo tu neblahou dobu přežít. Byl to humor, který s neuvěřitelnou rychlostí reagoval na aktuální dění kolem nás. A rozhodně pravdivěji než *Rudé právo*, i když v něm „stálo všechno“, jak se dále dozvíme.

Při přípravě této kolekce vtipů jsme si společně s redakcí uvědomili, že mnoho anekdot, před jejichž vyprávěním jsme se kdysi dvakrát rozhlédli, už dneska nefunguje. Čas oponou trhnul a dnešní mladí je nechápou už vůbec. To by mě jako sběratele mělo mrzet, ale není tomu tak. Naopak naplňuje mě to štěstím a nadějí, že se něco tak zručného už opakovat nebude. A nikdy jinak!

Inzerát

Nestojí vám? Zabalte si ho do Rudého práva, tam stojí všechno!

.....

Hibernace

Husák stárne a hrozně ho mrzí, že se nedožije svého vysněného cíle, kdy u nás bude dobudován komunismus. (Je třeba vyslovovat jako on – to znamená, že „ní“ čti jako „ňi“). Nechá se tedy na dvacet pět roků zmrazit. Když ho znovu technici zprovozní, vydá se na procházku Prahou. Vidí, že město jen kvete a samou radostí nad tím, že se to povedlo, dostane chuť na cigaretu. Zajde do trafiky, mrká na trafikantku a říká:

„Neměla byste tvrdé Sparty?“

„Chcete tvrdé, měkké, dlouhé, krátké nebo mentolové?“

„Vezmu si tvrdé a dejte mi Rudé právo.“

„Jéje, pane, to už léta nevychází, ono by se to pro tu hrstku soudruhů v rezervaci ani nevyplatilo!“

„Říkáte v rezervaci? A to bych tam mohl zajet?“

„To můžete, ale drahý pane, to si nezastržíte – oni jsou hrozně plachý!“

V Bílém domě

Husák je na návštěvě u amerického prezidenta a když skončí oficiální program, sednou si ke kafi a baví se mimo záznam. I nějaká ta sklenička se vypije, až se Gusta osmělí a zeptá se:

„Poslyš, a máš tady v Americe taky nějaký občany, který tě nemaj rádi?“

„To vím díky průzkumu veřejného mínění velmi přesně – je jich asi 15 milionů.“

„Tak to bude všude stejný!“ odpoví radostně Husák.

Na Václaváku

V neděli se prochází Husák s manželkou po Václaváku. Proti nim jde krásná mladá žena a Gusta se za ní otočí. Manželka do něj rýpne loktem a napomene

ho. Jenže je krásně, ženy vyrazily poprvé bez zimních kabátů, a tak se po chvíli Gusta otočí zase za jinou.

„Gusto, nech toho, nedělej ostudu!“ Když se to opakuje potřetí, manželka neváhá a jednu mu vlepí. Vtom přiskočí jiná úplně cizí žena a vrazí mu také jednu. Husáková se na ni oboří: „Co to děláte, to je můj manžel!“ Ta cizí žena zrudne a povídá: „Tak to promiňte, já myslela, že už to začíná!“

Ve třídě

Učitelka vysvětluje dětem malou násobilku. Pepíčka to zjevně nebaví, kouká z okna a praví: „Dneska je krásně, dneska by to šlo!“ Učitelka ho napomeně, ale druhý den při češtině se to opakuje. Zase kouká z okna a říká: „Dneska je hnusně, dneska by to nešlo!“ Třetí den je zase slunce a při vlastivědě Pepíček komentuje: „Dneska je krásně, dneska by to šlo!“

Učitelka to nevydrží:

„Co to pořád s tím počasím máš?“

„Prosím soužko, děda říkal, že jednoho krásného dne půjdou bolševici do prdele, takže dneska by to šlo!“

.....

Elita národa

Vasil Bílák se v Hradci Králové vyučil krejčím, ale vzhledem ke své pověstné „intelektuální nesmělosti“ prý měl ve výučním listě napsáno: „Na saka nepouštět!“

.....

Pozdní lítost

„Proč jsi nebyl, soudruhu Nováku, na poslední schůzi partaje?“

„Tak to mě opravdu mrzí, kdybych byl věděl, že je fakt poslední, tak to bych si ji byl nenechal ujít!“

.....

Nejkratší vtip

Jede ministr v tramvaji...

.....

